

Dosarul nr.1r-arest-5/2022

1-19191438-01-1r/arest-21112022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie

Cu participarea:

Procurorului:

Guțan Pavel

Avocatului:

Mihalache Iurie

Inculpatul:

Grosu Gheorghe

a judecat, în ședință închisă, recursul declarat de inculpatul Grosu Gheorghe, împotriva încheierii Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2022, în cauza penală în privința inculpatului,

Grosu XXXXX

Termenul de examinare:

21.11.2022– 24.11.2022.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-au prezentat:

Avocatul desemnat din oficiu, Mihalache Iurie, care a susținut integral recursul, invocând că încheierea și mandatul de arest sunt nefondate.

Procurorul, Pavel Guțan, a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat, considerând legală și întemeiată încheierea privind anunțarea în căutare și eliberarea mandatului de arestare în privința inculpatului Grosu Gheorghe, dat fiind că au fost efectuate toate măsurile pentru înștiințarea legală și asigurarea prezenței inculpatului în ședința de judecată, neprezentarea acestuia fiind o eschivare de la procesul de judecată.

Asupra recursului în cauză, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Soroca, sediul Florești din 22 iulie 2020, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală, Grosu Gheorghe a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.201¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare;
- art.201¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare;
- art.201¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare;
- art.320¹ Cod penal, la 3 luni închisoare;
- art.320¹ Cod penal, la 3 luni închisoare;
- art.320¹ Cod penal, la 3 luni închisoare;
- art.320¹ Cod penal, la 3 luni închisoare;
- art.320¹ Cod penal, la 3 luni închisoare;
- art.320¹ Cod penal, la 3 luni închisoare;
- art.320¹ Cod penal, la 3 luni închisoare;
- art.320¹ Cod penal, la 3 luni închisoare.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor, s-a stabilit lui Grosu Gheorghe 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei aplicate lui Grosu Gheorghe XXXXX a-l calcula din data pronunțării sentinței – 22.07.2020, cu includerea în termenul executării pedepsei aplicate a perioadei aflării lui Grosu Gheorghe XXXXX în arest preventiv, calculată din data reținerii de facto – data de 28.02.2020 ora 15:30 min., până la data pronunțării sentinței – 22.07.22.07.2020.

Măsura preventivă a menține lui Grosu Gheorghe XXXXX – arestarea preventivă până ce sentința va deveni irevocabilă.

A fost dispusă încasarea din contul inculpatului în contul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 448 lei.

2. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia și rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie recunoscut vinovat și condamnat baza art.201¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, la 4 ani închisoare pentru fiecare și în baza art.320¹ Cod penal, la 2 ani închisoare pentru fiecare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, să-i fie stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 14 ani, cu executarea pedepsei stabilite în penitenciar de tip semiînchis.

2.1. Inculpatul a contestat cu apel sentința, casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i stabilească o pedeapsă mai blândă.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 202, apelul declarat de către procuror s-a respins ca nefundat, iar apelul inculpatului a fost admis, casată parțial sentința din alte motive decât cele invocate, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Grosu Gheorghe se constată vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.201¹ alin.(2) lit. c), 201¹ alin.(2) lit. b), 201¹ alin.(2) lit. b) și 320¹ Cod penal cu stabilirea pedepsei după cum urmează :

- în baza art.201¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, 2 ani închisoare;
- art.201¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, 2 ani închisoare;
- art.201¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, 2 ani închisoare;
- art.320¹ Cod penal, 3 luni închisoare.

În baza art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, se stabilește pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 2 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a admis parțial cererea inculpatului Grosu Gheorghe cu privire la reducerea termenului de pedeapsă în legătură cu încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

S-a dedus din pedeapsa numită lui Grosu Gheorghe, arestarea preventivă pe termen de 146 zile, conform prevederilor art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, calculându-se două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv și reduce pedeapsa închisorii cu 292 zile, cu executarea pedepsei închisorii pentru termenul rămas.

Calcularea termenului de pedeapsă pentru Grosu Gheorghe Boris de la 27.01.2021, cu includerea în termenul de pedeapsă termenul aflării lui Grosu Gheorghe Boris sub arest din 28.02.2020 până la 27.01.2021.

În rest se mențin dispozițiile instanței de fond.

4. Procurorul în temeiul art.427 alin.(1) pct.6), 10) și 12) Cod de procedură penală, a atacat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu trimiterea cauzei la rejudecare.

4.1. Avocata Chiriac Stela în numele inculpatului în temeiul art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, a atacat cu recurs ordinar deciziei și sentința, solicitând casarea acestora, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată inculpatului o pedeapsă non privativă de libertate.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 iunie 2021, recursul avocatei în numele inculpatului a fost respins ca inadmisibil.

A fost admis recursul ordinar declarat de către procuror, casată parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2021, în cauza penală în privința lui Grosu Gheorghe, în partea stabilirii pedepsei conform prevederilor art.84 Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

6. În cadrul judecării cauzei în ordine de apel, procurorul Pasat Liliana a înaintat un demers, solicitând aplicarea față de inculpat a măsurii preventive - arestul preventiv, cu eliberarea mandatului de arest pe un termen de 30 zile și anunțarea în căutare.

În motivarea demersului de aplicare a arestului preventiv (f.1), procurorul a indicat următoarele:

- știind cu certitudine despre ședințele de judecată, inculpatul intenționat nu se

prezenta, fapt care a determinat **procurorul să-i aplice măsura preventivă - arest preventiv pe un termen de 30 zile și anunțarea în căutare;**

- deși a fost dispusă de mai multe ori aducerea silită a lui Grosu Gheorghe în instanța de judecată, a fost prezentată doar informația că, acesta nu se află pe teritoriul satului Ștefănești r-nul Florești;

- fiind verificat prin baza de date ACCES, procurorul a constatat că inculpatul nu a părăsit teritoriul Republicii Moldova.

Totodată, reieșind din cumulul circumstanțelor de fapt stabilite cu privire la caracterul infracțional al faptei imputate inculpatului și personalitatea acestuia, *procurorul ajunge la concluzia* cu privire la ineficiența altor măsuri preventive decât arestarea preventivă, care este unica măsură preventivă de natură să asigure buna desfășurare a procesului penal, asigurarea executării unei eventuale sentințe.

7. Potrivit încheierii Colegiului Penal al Curții de apel Bălți din 25 octombrie 2022, demersul a fost admis și aplicată față de inculpata Grosu Gheorghe măsura preventivă sub formă de arestare preventivă pe un termen de 30 de zile, cu emiterea mandatului de arestare și anunțarea inculpatei în căutare, cu calcularea termenului din data reținerii.

În motivarea soluției sale, invocând prevederile art.art.176, 177 și 185 Cod de procedură penală, instanța de apel a indicat că, prezența inculpatului este obligatorie, dar acesta a părăsit adresa de domiciliu pe care a indicat-o la examinarea în fond a cauzei și nu este disponibil, fapte ce indică că ultimul se ascunde de instanța de judecată, mai mult - cunoștea cu bună știință că, nu s-a încheiat cu hotărâre judecătorească definitivă, cauza penală.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, au fost întreprinse toate măsurile legale pentru a asigura prezența inculpatului la ședințele de judecată, efectuând acțiuni de citare și de aducere silită, dar locul aflării acestuia na fost identificat.

De asemenea, s-a luat în considerație și criteriile complimentare în privința inculpatului, cum sunt - starea bună de sănătate, lipsa unor legături de familie, lipsa unor activități și loc de muncă, caracteristica de la locul de trai.

8. Inculpatul a înaintat recurs prin care solicită admiterea acestuia cu casarea încheierii.

În motivarea recursului inculpatul menționează că, nu este de acord cu aplicarea măsurii preventive de 30 zile, din motiv că - a informat organele de drept că se reține pentru câteva zile, deoarece nu a primit salariu și era în imposibilitate de a se prezenta.

9. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei, audiind persoanele prezente în ședință, Colegiul penal constată că - recursul urmează a fi admis din următoarele motive.

În conformitate cu art.329 alin.(2) Cod de procedură penală, în cazul aplicării arestării preventive, hotărârea instanței poate fi atacată, în termen de 3 zile, în instanța ierarhic superioară cu recurs, care se va judeca conform prevederilor art.art.311 și 312

Cod de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.

Verificând legalitatea și temeinicia aplicării măsurii preventive – arestarea preventivă pe un termen de 30 zile în privința lui Grosu Gheorghe, Colegiul penal conchide următoarele:

- la data de 25 octombrie 2022, instanța de judecată a emis încheierea și mandatul privind arestarea preventivă a inculpatului Grosu Gheorghe (bazându-se pe art.art.176, 177, 185, 329, 326 și 342 Cod de procedură penală), **fără a corobora soluția adoptată – cu sentința judecătoreiei Soroca (sediul Florești) din 22 iulie 2020 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2021**, deși, prin sentința s-a dispus (la alin.4 din dispozitivul sentinței) - *Măsura preventivă a menține lui Grosu Gheorghe Boris – arestarea preventivă până ce sentința va deveni irevocabilă*. Ulterior, prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Bălți din 27 ianuarie 2021 și Decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 29 iunie 2021, instanțele nu s-au expus referitor la respectiva - **menținere a măsurii preventive**, din dispozitivul sentinței.

- prin încheierea din 25 octombrie 2022, instanța de judecată a admis un demers al acuzatorului de stat, care este absolut neargumentat, ba chiar mai mult – și-a motivat soluția adoptată prin motive neinvocate în acest demers *de aplicare a arestului preventiv*, fapt ce contravine principiului contradictorialității în procesul penal.

Conform art.art.311, 312, 329, 416 Cod de procedură penală, instanța de apel, deliberând asupra apelului, este în drept să dispună **aplicarea**, măsurii preventive față de inculpat. Hotărârea instanței poate fi atacată, în termen de 3 zile, în instanța ierarhic superioară cu recurs, pentru efectuarea controlului judiciar al legalității deciziei atacate.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se reține că, potrivit art.176 alin.(1) Cod de procedură penală - *măsurile preventive pot fi aplicate de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că inculpatul ar putea să se ascundă de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanță pentru asigurarea executării sentinței. Potrivit art.185 alin.(1), (2) pct. 3), alin. (3) și (4) Cod de procedură penală, **arestarea preventivă constituie o măsură excepțională și se dispune doar atunci când se demonstrează că alte măsuri nu sunt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestării**. Arestarea preventivă poate fi aplicată în cazurile și în condițiile prevăzute în art.176 Cod de procedură penală, luând în considerare și dacă învinuitul, inculpatul **a încălcat condițiile altor măsuri preventive aplicate în privința sa**.*

La soluționarea chestiunii privind arestarea preventivă, instanța de judecată **are obligația să examineze prioritar oportunitatea aplicării altor măsuri preventive, neprivative de libertate, apoi a celor alternative arestului preventiv, și să respingă demersul privind aplicarea arestării preventive atunci când acesta nu este motivat suficient sau dacă motivele invocate nu sunt susținute prin probe care confirmă temeiurile rezonabile de aplicare**.

În încheierea privind arestarea preventivă se vor indica motivele care justifică insuficiența altor măsuri preventive pentru înlăturarea riscurilor ce au servit ca temelie pentru aplicarea arestării preventive.

Conform jurisprudenței naționale - nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția cazurilor și în conformitate cu procedura prevăzută de lege. Articolul 5 CEDO nu poate fi interpretat ca o autorizare a aplicării necondiționate a arestării preventive, care să dureze nu mai mult de o anumită perioadă. Justificarea pentru orice perioadă de detenție, indiferent de cât e de scurtă, trebuie să fie, în mod convingător, demonstrată de autorități (hot. *Șarban c. Moldovei*, 4 octombrie 2005, §82). La aplicarea normelor privind reținerea, arestarea preventivă sau arestarea la domiciliu, instanțele judecătorești și organele de urmărire penală sunt obligate să-și desfășoare activitatea astfel încât nicio persoană să nu fie lipsită de libertate în mod arbitrar sau fără ca acest lucru să fie absolut necesar. Arestarea preventivă poate fi dispusă doar dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții: a) Legislația procesual-penală permite aplicarea acestor măsuri; b) Există o bănuială rezonabilă că persoana a comis infracțiunea de care este acuzată; c) Există riscurile prevăzute de Codul de procedură penală care justifică aplicarea arestului și d) Alte măsuri preventive nu pot înlătura riscurile menționate la lit. c). Existența unei bănuieli rezonabile nu este suficientă pentru arestare. Art.5 alin.(1) lit. c) din Convenție mai cere existența motivelor “temeinice ale necesității de a-l împiedica [persoana] să săvârșească o infracțiune sau să fugă după săvârșirea acesteia”. Interpretând această prevedere, ***Curtea Europeană a distins patru riscuri (temeiuri) care pot justifica arestarea: - riscul eschivării; - riscul de a împiedica buna desfășurare a justiției; - prevenirea săvârșirii de către persoană a unei noi infracțiuni; și - riscul că punerea în libertate a persoanei va cauza dezordine publică*** (a se vedea hot. *Smirnova c. Rusiei*, 24 iulie 2003, §59). Temeiurile prevăzute de art.176 alin.(1) Cod de procedură penală rezultă din jurisprudența CtEDO și urmează a fi interpretate în lumina acesteia. Pentru arestarea persoanei este suficientă existența cel puțin a unuia din cele 4 riscuri. În cazul în care ***nu poate fi identificat nici unul din aceste patru riscuri indicate mai sus, persoana urmează a fi pusă în libertate*** în virtutea art.5 alin.(3) din Convenție. Conform art.5 §1 CEDO, “nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția ...”. Din această normă rezultă prezumția potrivit căreia persoana trebuie să fie liberă decât ***dacă autoritățile statului pot dovedi*** că există temeiuri relevante și suficiente care să justifice detenția (a se vedea hot. *Becciev c. Moldovei*, 4 octombrie 2005, §53). Astfel, îi revine procurorului să dovedească în fiecare caz existența și seriozitatea riscurilor menționate. Argumentele nu trebuie să fie “generale și abstracte” și trebuie să se refere la fapte concrete și personalitatea acuzatului (hot. *Panchenko c. Rusiei*, 8 februarie 2005, §107). Acestea trebuie să ***rezulte din probele prezentate judecătorului***. În cazul în care ***procurorul nu va dovedi existența cel puțin a unuia din riscurile menționate, demersul de arestare urmează a fi respins***. Chiar dacă procurorul a dovedit existența bănuielii rezonabile că persoana a săvârșit o infracțiune care justifică aplicarea arestului și, cel puțin existența unuia din cele patru riscuri, menționate, demersul de aplicare a arestului ***urmează a fi respins dacă procurorul nu dovedește*** că măsurile preventive mai ușoare decât arestul stipulate în art.175 alin.(3) Cod de procedură penală, nu pot înlătura riscurile invocate (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 15.04.2013, nr.1 - Despre*

aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale legislației de procedură penală privind arestarea preventivă și arestarea la domiciliu, pct. 1., 2., 6., 7. și 12.).

Însă, în pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului încheierii contestate, instanța de apel:

- a) nu și-a fondat soluția privind arestarea preventivă a inculpatului pe niciunul din temeiurile de drept din categoria celor prevăzute de lege, pentru înlăturarea riscurilor care justifică aplicarea arestării (*art. 176 al. (1), 185 al. (1), (2) pct. 3), alin. (3) și (4) CPP*). Ori, în descriptivul încheierii lipsește cu desăvârșire argumentarea instanței **bazată pe probe concrete**, că inculpatul *ar putea să se ascundă de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă, să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni, că punerea în libertate a acesteia va cauza dezordine publică, sau că sunt aplicate pentru asigurarea executării sentinței.*

- b) nu a examinat prioritar oportunitatea aplicării altor măsuri preventive, neprivative de libertate, apoi a celor alternative arestului preventiv, iar concluzia că: *„Reieșind din circumstanțele descrise, care arată o tendință de eschivare și tergiversare a examinării cauzei penale din partea inculpatului, Colegiul penal consideră necesară aplicarea măsurii preventive - arestarea preventivă, cu anunțarea inculpatului în căutare, în cazul dat măsură care va fi oportună pentru a asigura examinarea cauzei în termeni rezonabili și a exclude împiedicarea bunei desfășurări a justiției”*, este una sumară, neclară și neprevăzută de lege pentru aplicarea arestării preventive, care *constituie o măsură excepțională și se dispune doar atunci când se demonstrează că alte măsuri nu sunt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestării.*

Mai mult, nici **în demersul procurorului nu se regăsesc probe** care să dovedească existența cel puțin a unuia din riscurile menționate, acestea nefiind invocate în genere, iar instanța a omis prescripțiile legale, conform căror urmează **să respingă demersul** privind aplicarea arestării preventive atunci când acesta nu este motivat suficient sau dacă motivele invocate nu sunt susținute prin probe care confirmă temeiurile rezonabile de aplicare.

Soluția instanței de apel privind arestarea preventivă a inculpatului nu este coroborată cu menținerea măsurii preventive – arestul preventiv, menținut față de prin dispozitivului sentinței din 22.07.2022, prima instanță dispunând și **menținerea acestei măsuri până că sentința va deveni irevocabilă**, adică până la soluționarea apelului și pronunțarea unei decizii definitive. Ori, această măsură, nefiind înlocuită sau revocată, continue să producă efecte juridice.

Astfel, inculpata urmează să execute concomitent două măsuri preventive – de **arestare preventivă**, care reprezintă o soluție judiciară neprevăzută de lege.

Mai mult, **în demersul procurorului** cât și **în descriptivul încheierii** contestate, este menționat, sumar, că: *„...fiind verificat la domiciliu, acesta nu a fost găsit, potrivit datelor din baza de date ACCES, inculpatul nu a părăsit teritoriul Republicii Moldova,* însă, această informație neclară nu are nicio relevanță pentru speță, deoarece nu dovedește faptul eschivării inculpatului de a se prezenta în instanță.

Împrejurările nominalizate denotă în mod concludent că, încheierea contestată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția în partea aplicării inculpatului a arestării preventive, iar recursul declarat este întemeiat în acest sens.

Potrivit art.312 alin.(5) pct. 1) Cod de procedură penală, în urma controlului judiciar efectuat, instanța admite recursul, dacă acesta este întemeiat.

Prin urmare, se impune soluția admiterii recursului declarat și casării încheierii contestate în partea privind aplicarea față de inculpatul Grosu Gheorghe a măsurii preventive sub formă de arestare preventivă pe un termen de 30 de zile, cu emiterea mandatului de arestare și cu calcularea termenului din data reținerii.

În rest, încheierea atacată necesită a fi menținută, deoarece soluția căutării inculpatului nu poate fi, de drept, atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție.

Deci, recursul menționat, în care lipsește cu desăvârșire critica soluției respective, în aspectul vizat este inadmisibil.

Din aceste considerente, Colegiul penal al Curții Supreme de justiție conchide că, încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2022, nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, iar temeiurile care au dus la aplicarea măsurii preventive pe un termen de 30 zile față de inculpat, sunt nejustificate, din care motiv recursul urmează a fi admis, cu casarea încheierii nominalizate.

10. În conformitate cu art.312 alin.(5) pct. 1) lit. a), 437¹ și 438, 447 și 449 Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Admite recursul inculpatului Grosu Gheorghe XXXXX, casează încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2022, în partea privind:

- Demersul cu privire la aplicarea măsurii preventive – arest preventiv din 25.10.2022, înaintat de acuzatorul de stat Pasat Liliana, se admite ca fiind fondat;

- Se aplică față de inculpatul Grosu Gheorghe măsura preventivă sub formă de arest preventiv pe un termen de 30 zile, cu emiterea unui mandat de arestare pe un termen de 30 zile de la momentul reținerii lui.

Grosu Gheorghe Boris urmează a fi eliberat din penitenciar dacă în privința lui nu este aplicată măsura preventivă arestul sau pedeapsa – închisoare, în baza altor hotărâri judecătorești.

În rest, încheierea atacată se menține.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 noiembrie 2022.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie